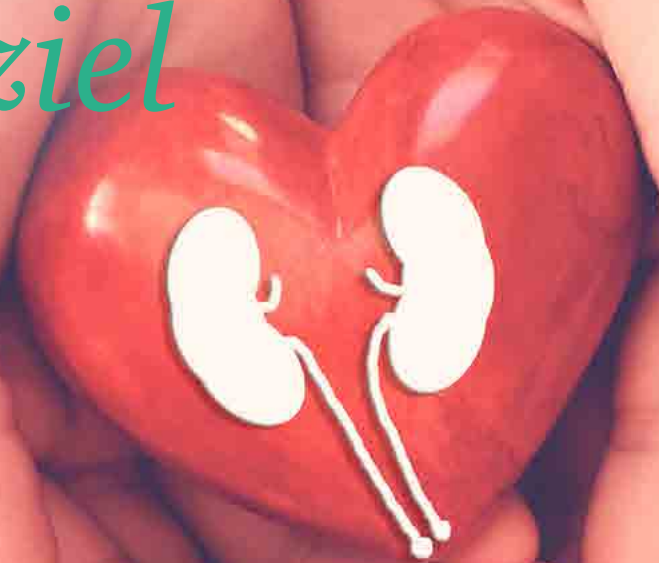

Niertransplantatie
*in het licht
van de ziel*

Cijfers vertellen dat er in Nederland jaarlijks 150 nierpatiënten overlijden terwijl ze wachten op een donornier. Veertig procent van onze bevolking staat op dit moment geregistreerd in het donorregister; slechts 24% geeft toestemming voor donatie. De grote meerderheid van de Nederlanders staat echter positief tegenover orgaandonatie. In juli 2020 wordt het donorschap geautomatiseerd. Toch twijfelen steeds meer mensen over donorschap. Er is angst voor een te snelle verwijdering van de organen, terwijl de patiënt nog niet echt dood is. Door nabestaanden moet snel een moeilijke keuze worden gemaakt, terwijl zij nog in shock en rouw zijn. De veronderstelling leeft bij sommige mensen dat hun ziel niet volledig naar het licht zal kunnen, als zij een orgaan ter beschikking stellen. Een intensieve overweging vindt plaats: kies je voor de liefde voor jezelf, voor jouw lichaam en ziel, of kies je voor naastenliefde? Dit artikel geeft inzichten vanuit het oogpunt van de ziel, van en voor alle betrokkenen.

TEKST: LEONIE LINSSEN

In de jaren tachtig van de vorige eeuw werd bij Petro van Engelen (59), bij medische keuring, een chronische nierbekenontsteking ontdekt. Zijn nierfunctie ging dermate achteruit dat alleen een donor hem nog kon redden. Begin jaren negentig begonnen zijn nieren het op te geven. Zijn moeder wilde hem helpen en stond in 1993 een nier af. Deze heeft achttien jaar gefunctioneerd. Daarna begaf de nier het en heeft Petro twee jaar lang gedialyseerd. Zes jaar geleden ontving hij van een onbekende donor, opnieuw een nier.

Psychotherapeute Inge Land begeleidt familieopstellingen. Petro en Inge kennen elkaar al twintig jaar en Petro is regelmatig als representant bij de opstellingen aanwezig. Inge was benieuwd of Petro door de laatste transplantatie als mens veranderd is. Leeft door het ontvangen van de nier de energie van de donor voort in Petro? Petro kon die vraag niet eenduidig beantwoorden. Hij voelde zich zéker beter na de transplantatie, maar wist geen onderscheid te maken of dit door de transplantatie zelf kwam of door de energie vanuit de ontvangen donornier. Inge stelde voor om een familieopstelling te doen op dit thema.

representierend waarnemen. Dit betekent dat een andere persoon tijdelijk een bepaalde positie inneemt voor iemand of iets. Deze representant kent de inhoud niet en is een soort stand-in voor degene die een vraag heeft waar de opstelling antwoord op kan geven. Hij/zij stelt zichzelf/zijn lichaam 'beschikbaar' voor datgene wat hij representeert. Dit kan een persoon zijn, maar ook een deel van een persoon, een gevoel of een thema, of iets dat gebeurd is.

Zo wordt zichtbaar en voelbaar wat er op zielsniveau gaande is en beweegt. Dit gebeurt in een groep waarbij gewerkt wordt vanuit onvoorwaardelijke liefde en acceptatie van alles wat er is. Het lichaamsbewustzijn wordt gestuurd vanuit het hart en in verbinding met elkaar ontstaat een zogeheten 'wetend veld'. Zo komen vanuit het onderbewuste antwoorden die je met het hoofd niet kunt verzinnen. Er is een inbrenger, een verlangen van iemand die een bepaald thema wil onderzoeken, die mensen vraagt om representant te zijn voor iemand of iets. Op deze manier kan er inzicht komen in een situatie waarin je vastloopt en krijg je antwoorden vanuit de ziel. >

Wat is een familieopstelling?

In opstellingen ga je op zoek naar de verborgen dynamieken in relaties tussen mensen, maar ook tussen mensen en hun omgeving, hun lichaam of bijvoorbeeld hun werk. Is er een belemmering op het gebied van de liefde of het geluk en waar komt dat dan door? Wat is de betekenis van ziekte? In een opstelling kunnen dingen aan het licht komen die als onderstroom je leven beïnvloeden, zonder dat je je daarvan bewust bent. Het is een manier om de diepere interne werkelijkheid zichtbaar te maken. In een opstelling wordt gebruikgemaakt van zogeheten

Blinde opstelling

Inge stelde Petro voor een blinde familieopstelling te doen. In zo'n opstelling weten de groep en de representanten aanvankelijk niets over de aard en het thema van de opstelling en ook niet wie of wat ze vertegenwoordigen. Dit wordt aan het eind van de opstelling pas gedeeld. Dit om te voorkomen dat mensen dingen gaan invullen vanuit hun eigen denkbeelden. De representanten worden bewogen door de energie vanuit het wetende veld. Hierbij ontstaan ook automatisch woorden die uitgesproken willen worden en bewegingen van het lichaam die gezien willen worden. In Petro's opstelling werden vijf mensen opgesteld waarbij het veld begrensd werd door een cirkel. Inge stemde samen met Petro af, wie opgesteld zouden worden. Dit waren:

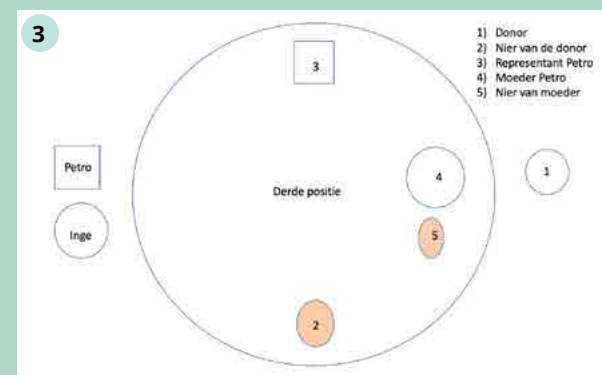
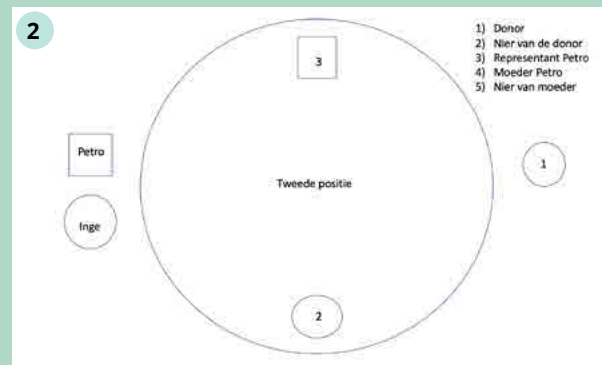
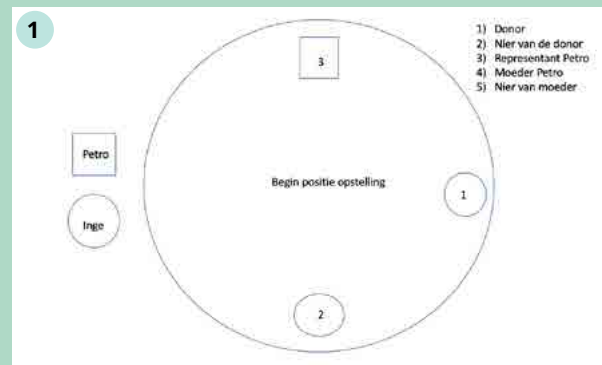
1. De representant voor de overleden donor
2. De representant voor de nier van de overleden donor
3. De representant voor Petro
4. De representant voor de moeder van Petro
5. De representant voor de afgestane nier van de moeder

Petro vroeg vijf mensen uit de groep om voor een nummer te staan om deze te vertegenwoordigen. Als eerste werden de nummers 1, 2 en 3 opgesteld. Hen werd gevraagd zelf een voor hen kloppende plek te zoeken binnen de cirkel. Inge en Petro zitten buiten de cirkel en dan begint de opstelling. Nummer 3, de representant van Petro, legt meteen beide handen in zijn rug ter hoogte van de nieren en staat een beetje achterovergeleund. Af en toe legt hij zijn hand rechts op de onderbuik, waar zich de transplantaat nier van de recente donor bevindt. Zie afbeelding 1.

De donor in het licht

Nummer 1, de overleden donor, draait zich om en loopt weg van het gearceerde veld en gaat erbuiten staan richting het gordijn waar ze later achter verdwijnt. Nummer 2, de nier van de overleden donor, vouwt haar handen, buigt voorover en oogt wat in zichzelf gekeerd. Inge vraagt nummer 1, de overleden donor, hoe het met haar gaat. Ze antwoordt: "Het is hier zo mooi, ik zie alleen maar licht en ik hoor mooie muziek en ik voel me helemaal gelukkig en blij." Vervolgens vraagt ze aan nummer 3, de representant voor Petro, hoe het gaat en hij antwoordt: "Ik heb ontzettend de neiging om mijn handen in de rug te houden, ik móet het ondersteunen en ik heb geen idee waarom. Ik ben verbaasd over wat er hier gebeurt." Vervolgens legt hij af en toe een hand in zijn rechterlies. Dit is de plek waar bij Petro de transplantatie nier zich bevindt. Nummer 2, de nier van de overleden donor, reageert hierop: "Ik vind het fijn om jou te horen praten." Ze richt zich op om de representant van Petro aan te kijken. Beiden kijken elkaar aan en geven aan dat ze het fijn vinden elkaar te zien. Ze blijven wel ieder op hun eigen positie staan. De ontvangen nier en de representant van Petro zijn alleen maar met elkaar bezig en hebben geen oog voor de buitenwereld. Zie afbeelding 2.

Wat opvalt aan deze opstelling, is dat de overleden donor zich buiten het veld bevindt en er gedurende de hele opstelling geen

contact is tussen de donor en haar nier. Er lijkt geen zielscontact tussen beiden te zijn; ieder bevindt zich in een eigen wereld. De nier van de donor is volledig gericht op de representant van Petro en de overleden donor zelf zit in haar eigen wereld van blijdschap en euforie. De overleden donor heeft er vrede mee dat ze haar lichaam heeft verlaten en is zelfs gelukkig in haar nieuwe wereld. Na het overlijden van de donor zijn zowel de ziel van de donor, als de donornier een eigen weg gegaan en zijn zij tevreden met waar ze zich nu bevinden.

De afgestane nier van de moeder

Inge vraagt of nummer 4, de representant voor de moeder van Petro, en nummer 5, de getransplanteerde nier van de moeder van Petro, in het veld willen komen en hun eigen plek willen zoeken. Beide lopen het veld in en staan redelijk dicht bij elkaar. Hoewel de representanten 4 en 5 niet weten waar ze voor staan, kiezen zij onbewust ervoor om dicht bij elkaar te gaan staan en te blijven. Ook hier vraagt Inge hoe het met hen gaat. Nummer

4 (de moeder) geeft aan: “Ik ben wat in de war, ik weet het niet zo goed.” Nummer 5 (haar afgestane nier) gaf aan: “Ik voel niets meer. Ik hoef hier niet meer te zijn, ik doe er niet zo toe.” Zie afbeelding 3.

Onbewuste zielsverbinding

Na de opstelling vertelt Petro de aanleiding en achtergrond van deze opstelling en waar de representanten voor staan. Iedereen is stomverbaasd. De representant voor Petro zegt: “Dit is ook bijzonder dat ik hiervoor gevraagd word, want ik ben net bezig in een procedure om een nier af te staan voor een vriend van mij.” Nummer 1, de overleden donor, geeft aan: “Ook voor mij is deze opstelling heel bijzonder. Ik werk als Cliniclown voor kinderen die aan de nierdialyse liggen.” Nummer 2, de nier van de donor, vertelt dat in haar familie ook veel problemen rondom nieren voorkwamen. Petro vraagt aan nummer 4, de representant van moeder: “Mijn moeder is dement, zou het kunnen dat je dat hebt gevoeld?” Waarop ze vol overtuiging antwoordt: “Ja dat klopt, dat is wat ik heb gevoeld.”

Hoewel niemand wist waar de opstelling over ging, hadden de representanten onbewust een verbindingslijntje met het onderwerp dat ingebracht werd!

Petro over de opstelling

“Ik vind het fijn om te zien dat de donor er vrede mee heeft te zijn gestorven en dat er geen pijn of verdriet was over het overlijden en het afstaan van de nier. Ik was blij dat er zo'n liefdevolle verbinding was tussen de donornier en degene die representant stond voor mij.

Bij de eerste transplantatie waren er issues in de relatie met mijn moeder, waardoor ik moeite had deze volledig te ontvangen. Ik ben, achteraf gezien, niet verbaasd dat er bij de eerste transplantatie veel afstotingsverschijnselen waren. Anderzijds zorgde het feit dat ik de nier van mijn moeder mocht ontvangen ervoor dat ik sneller voor haar klaarstond. Hierdoor verbeterde onze relatie. De nier van mijn moeder heeft jarenlang maar half gefunctioneerd, totdat deze het in 2013 begaf. Hierna moest ik twee jaar aan de dialyse. Ondanks alle tegenwerking vanuit het ziekenhuis, heb ik bewust gekozen voor thuisdialyse, zodat ik zelf de regie had. Ik dialyseerde 's nachts, zodat ik overdag kon werken en leven. Hierdoor voelde ik me vrij.”

Zielscontact met de onbekende donor

Petro: “Toen ik in 2013 wakker werd uit de narcose van de tweede transplantatie, legde ik bewust een hand op mijn hart en een hand op mijn onderbuik, waar de nieuwe nier zich bevindt. Direct voelde ik de energiestroom tussen mijn hart en mijn nieuwe nier. Ik voelde meteen dat het de nier van een vrouw

was geweest en dat zij jong was gestorven. Ik sprak hierover met Leonie Linssen, met wie ik al meer dan 35 jaar bevriend ben. Leonie staat in nauw contact met haar gidsen. Toen ik haar vertelde over mijn gevoelens ten aanzien van de donor, kreeg ze onmiddellijk door dat de donor een vrouw was geweest. Haar handen begonnen telbewegingen te maken. Toen ik haar vroeg wat ze aan het doen was, antwoordde ze: ‘Ik ben aan het tellen.’ Ze was achttien.”

De gidsen van Leonie

De gidsen van Leonie geven het volgende aan: “De ziel van de donor gaat niet alleen over meerdere levens heen, maar huist deels ook in organen en cellen. Na het overlijden vindt er een splitsing van de ziel plaats en anderzijds verbinden de delen van de ziel zich weer als ook de ontvanger is overleden. Soms is het de taak van een deel van de ziel om te wachten op de hereniging. Net zoals sommige overleden zielen zullen wachten op het overlijden van de toenmalige partner, om later in de andere wereld weer bij elkaar te komen en samen hun ervaringen te delen en te verwerken. Vanuit de andere wereld is er geen oordeel en zijn er slechts ervaringen. Ook voor Petro en zijn donor is dit zo. De hereniging zal plaatsvinden op het moment dat de tijd hier rijp voor is. Weet dat de keuze voor wel of geen donorschap vaak al voor de geboorte is bepaald. Dan is het de persoonlijkheid die zal afstemmen op het pad van de ziel.”

Conclusie

Petro: “Reflecterend op deze familieopstelling, vraag ik me af wat de invloed van de relatie tussen donor en ontvanger is op het functioneren van de nier. Kijkend naar beide transplantaties, valt me op dat ik deze nieren verschillend heb ontvangen. Heeft de aanvankelijk verstoorde relatie met mijn moeder, en het daarmee ambivalent aannemen van de nier van mijn moeder, te maken met het vroegtijdig afstoten? Dit is opmerkelijk, omdat normaliter familietransplantaties als het meest succesvol worden gezien. Bij de tweede transplantatie was er geen weerstand bij het ontvangen en was de donor op zielniveau in volledige acceptatie met het overlijden.

Het antwoord op de vraag die tot de opstelling leidde - of ik door de energie van de donor ben veranderd - is tweeledig. Nee, dat voelt niet zo. Maar ik voel wel dat het helemaal goed is, dat ik er helemaal mee instemde en het met een open hart kon aannemen. Daarmee is er innerlijke vrede. Al vrij snel voelde ik dat ik en mijn nieuwe donornier samen negentig zullen worden. Er is een goede verbinding tussen ons. Na zes jaar is de functie van deze nier nog steeds honderd procent. Dit in tegenstelling tot de nier van mijn moeder. De opstelling heeft me bevestiging en rust gebracht. Het stemt me dankbaar.” •